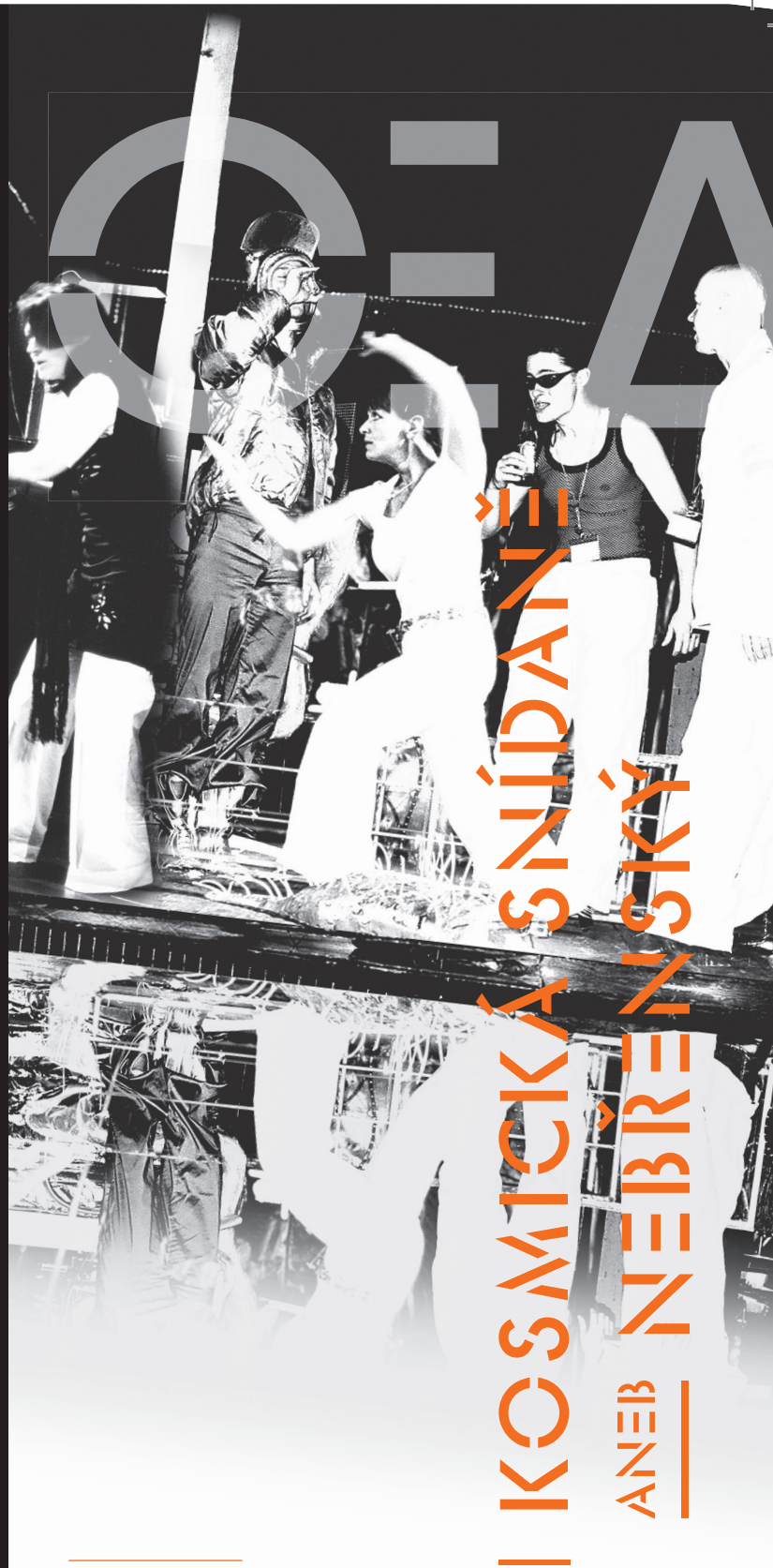

David Drábek [*1970]

Syn maminky-ochotnické divadelnice (resp. divadelní ochotnice) z Rychnova nad Kněžnou, dnes režisér a dramatik David Drábek studoval původně divadelní a filmovou vědu na olomoucké univerzitě, kde také (pro budoucí teoretiky a vědce poněkud neobvyklé) začal psát s Darkem Králem první divadelní hru. Nedlouho na to s tímtéž kolegou založil v roce 1994 divadelní Studio Hořící žirafy. Název jednoznačně odkazuje k surrealistické poetice Salvadora Dalího a stejně nezakrytě také ke stejnojmenné druhé Drábkově hře. V jistém novinovém rozhovoru autor vzpomíná: „Studio jsme vedli společně s Darkem – on psal muziku, já hry, společně jsme režirovali, což fungovalo, protože já jsem extrovert, zatímco on spíše introvert, takže jsme se doplňovali.“ Studio se postupně rozvíjelo, přibývali profesionální herci a vznikaly nové hry, z nichž první byla Jana z parku, pojmenovaná s typickým parodickým citem autora. Jana z parku získala Cenu Nadace Alfréda Radoka za nejlepší hru roku. Studio dále putovalo po různých olomouckých divadelních i nedivadelních scénách, inscenovalo Drábkovy hry Vařila myšička kašičku, Kosmická snídaně aneb Nebřenský, Švédský stůl a kabaret Kostlivec v silonkách. O kabaretech autor říká: „Vlastně to tak úplně kabarety nebyly, ve skutečnosti to byly jednotlivé skeče velmi vehementně kritizující a parodující současnou popkulturu, propojené jakousi příběhovou nití, která se táhla celým představením a postupně gradovala až k mrazivé katarzi. Za vznikem těchto kabaretů stál náš obdiv k Voskovci a Werichovi, vlastně jsme se pokoušeli o takový politický kabaret, který tady podle nás citelně chyběl. Tak vznikla série o kostlivcích, jež měla mimořádný úspěch. Vždyť my jsme hráli na stotisícovém městě jeden titul i osm let a pořád bylo narváno! Ti lidé na ni přišli třeba dvanáctkrát třináctkrát, což je až nestvůrně milé.“

V roce 1999 získaly Žirafy budovu bývalého Hudebního divadla na olomouckém předměstí Hodolany, nazvanou Hořící dům. Z původně velkorysého projektu centra alternativní kultury nakonec, jak jinak než kvůli financím a neshodám, zbyly jen trosky, nikoli ale nevýznamné. Několik inscenací bylo nově nastudováno a v roce 2003 se objevil další kabaret Kostlivec: Vzkříšení. Studio Hořící žirafy nepřežilo vyhnání z Hořícího domu a David Drábek pokračoval v divadelní práci tažením českými divadly. V roce 2002 uvedl v Divadle Petra Bezruče v Ostravě ve vlastní režii hru Embryo čili Silicon Baby; Akvabel, které získaly opět Radokovu cenu za hru roku, se ujal Vladimír Morávek v Klicperově divadle v Hradci Králové. V pražském NODu je na repertoaru autorská inscenace Žabikuch, Malé vinohradské divadlo uvedlo Děvčátko s mozkiem.

Nyní je David Drábek uměleckým šéfem Divadla Minor, což není vůbec „od věci“, neboť zaujetí dětstvím je častým motivem v jeho hrách. Je naprosto pochopitelné, že jeho Čtyřlístek! a Sněhurka velmi neotřele vykládají známou látku.

KOSMICKÁ SNÍDANĚ ANEB NEBŘENSKÝ

DIVADLO
COMPANY·CZ

DAVID
DRÁBEK

KOSMICKÁ SNÍDANĚ ANEB NEBŘENSKÝ

DAVID
DRÁBEK

REŽIE | Eva Bergerová
KOSTÝMY | Kateřina Hájková
SCÉNA | Milan David
HUDBA | Petr Piňos
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE | Stano Jurík
DRAMATURGICKÁ SPOLUPRÁCE | Kateřina Karasová
PRODUKCE | Eva Bergerová, Markéta Kutnohorská, Kryštof Nohýnek
VÝROBA | Petr Komár Soudek
SVĚTELNÝ DESIGN | Robert Janč

HRAJÍ

Nebřenský, muž s autobiografickými rysy | Milan Kačmarčík
Principálče rozvířené v Masmédiu, Číšnice,
Stryje Nebřenská | Ljuba Krbová / Eva Režnarová
Hana, Kateřina | Petra Doležalová
Múmíe, Max von Pohow | Kryštof Nohýnek
Muž v postmoderním svetru, Colin III.,
Profesor Mamaj | Jan Zadražil
Principál, Zmrzlinář, Daniela, Kytarista,
Android Assimoff | Jiří Racek

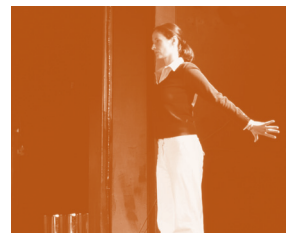
Premiéry 21. a 24. října 2006 ve Strašnickém divadle

Strašnické divadlo
provozovatel | Divadlo Company.cz
Solidarity 1986/53, Praha 10

Divadlo je podporováno MČ P10
www.strasnickedivadlo.cz

Eva Bergerová [*1976]

Eva Bergerová pochází, stejně jako David Drábek, z rodiny divadelní (tatínek byl navíc polsky píšícím básníkem, maminka je osobitou malířkou). Absolvovala katedru Divadelní vědy na FF UK (všimněte si – opět podobně jako David Drábek, jen města se liší) a studovala obor režie na Divadelní

akademii ve Varšavě. V Ostravě v Divadle Bez střechy nastudovala mimo jiné Shakespearovy Veselé paničky windsorské a Moliérova Harlekýnova šibalství ve stylu komedie dell'arte. Od roku 2002 inscenovala: v Praze v Divadle Na Zábradlí hru L'aide memoire – Tahák Jeana-Clauda Carriéra, vlastní dramaturgickou románu Gustava Meyrinka Golem v NoD Roxy a koktejl španělské a polské poezie Juan Ramón Jiménez – zamlklý andaluský básník v Jindřišské věži. Ve Stavovském divadle byla v její režii uvedena původní opera Petra Komára Soudka Šedá myš opera (v cyklu Bušení do železné opony). V roce 2003 spoluzaložila Divadlo Company.cz, jež je nyní provozovatelem Strašnického divadla. Eva je od roku 2004 ředitelkou a režisérkou této pražské scény, kde uvedla jevištní zpracování Mozartova Requiem, v evropské premiéře hru Bílá vrána Argentince Eduarda Rovnera a obnovila inscenaci Golem. Eva je členkou školy „The Soaring Eagle“.